

Ο ΤΟΚΕΤΟΣ ΧΩΡΙΣ ΡΩΜΑΝΤΙΣΜΟΥΣ

ΟΙ ΡΟΜΑΝΤΙΚΕΣ αντίληψεις για τό τί μπορεί νά είναι «φυσικό» έξακολουθούν νά έπισκιαίζουν τό έπιθυμητό στόν τρόπο ζωής καί στην ίατρική περίθαλψη. Οί πρόσφατες άπογοητεύσεις μερικών νεαρών Άμερικανών από τήν έπιστήμη καί τήν τεχνολογία έχουν εκδηλωθεί ιδιαίτερα στόν τομέα τής μαιευτικής καί τής γυναικολογίας, όπου πολλοί από τούς άσθενείς είναι συγκριτικά νέοι, ενώ πολλοί έχουν γίνει ιδιαίτερα ευαίσθητοι έξ αιτίας του γυναικείου κινήματος.

Έπειτα άπ' όλα αυτά μερικές γυναίκες έχουν άρχίσει νά άπαρνιούνται πολλές πλευρές τής σύγχρονης ίατρικής περίθαλψης. Ή άπαγοήτευσή τους έχει άκολουθήσει μία μάλλον προβλεπτή έξελικτική πορεία, άπό τήν άπόρριψη μιός παλαιότερης παρουσίασης του μαιευτήρα σάν θεού, ως τήν άπαίτηση για περισσότερες γνώσεις σχετικά μέ τό σώμα τους, ως τήν έπιθυμία νά μετέχουν έξ ίσου μέ τό γιατρό στίς φροντίδες για τόν έαυτό τους, καί τελικά ως τήν άπόρριψη —άπό μερικές γυναίκες— καί αυτής άκόμη τής μαιευτικής φροντίδας.

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ Η ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ

Διάφορα δημοσιεύματα άπό μερικά τμήματα του γυναικείου κινήματος ίσχυρίζονται πώς ή ανάπτυξη τής σύγχρονης μαιευτικής, άνάμεσα στά άλλα καί ή χρησιμοποίηση τής άναισθησίας, έμβρουλικών καί —πιό τελευταία— τής παρακολούθησης του έμβρύου, όλα αυτά μαζί άποτελούν ένα είδος συνωμοσίας άπό μέρος τών άνδρών.

Ή άποψη αυτή, εκφρασμένη σε πολλά πρόσφατα άρθρα καί βιβλία, στηρίζεται στην

άντίληψη πώς όλόκληρο τόν 19ο αιώνα ή δουλειά τής μαϊής γνώρισε μία πρωτόφανη άνθηση όπου τό έγωϊστικό καί αυτοπροβαλλόμενο ίατρικό έπάγγελμα, βλέποντας μία καινούργια ευκαιρία για περισσότερο κύρος καί φυσικά λεφτά, ο ί κ ε ι ο π ο ι ή θ η κ ε κ ά τ ι π ο ύ ο ύ σ ι α σ τ ι κ ά δ έ ν ε ί ν α ι τ ί π ο τ ε ά λ λ ο ά π ό μ ι ά φ υ σ ι κ ή δ ι α δ ι κ α σ ί α —ό τ ο κ ε τ ό ς— για νά τήν μεταβάλει σε μία έξαιρετικά περίπλοκη καί άκριβή ίατρική διαδικασία. Καί ό παραμικρότερος άκόμη κόκκος άλήθειας σ' όλα αυτά συμπαράσύρεται άπό τόν άκεανό τών άνοησιών, πού συνήθως τά συνοδεύουν. Είναι πολύ άπλό νά καταλάβει κανείς πώς, άν ό τοκετός έγινε ένας τομέας τής ίατρικής εξειδικεύσεως, αυτό όφείλεται άπλά στο γεγονός ότι κατά τόν «φυσιολογικό» τοκετό πάρα πολλά βρέφη πέθαιναν. Έργάστηκα σάν γιατρός μόνος σ' ένα μεγάλο χωριό Έσκιμώων στά τέλη τής δεκαετίας του 1950 καί μπορώ νά σάς διαβεβαιώσω πώς οί Έσκιμώοι, τά βρέφη τών οποίων για πολλά χρόνια γεννιόνταν «φυσιολογικά», ή μέ τή βοήθεια καμμιάς μαϊής, έλκονταν ιδιαίτερα άπό τή σύγχρονη μαιευτική.

Οί Έσκιμώοι γνώριζαν πολύ καλά πώς οί παρεμβάσεις τής μαϊής πολύ συχνά οδηγούσαν στο θάνατο του βρέφους ή στόν τραυματισμό τής μητέρας. Γι' αυτό καί ήταν πρόθυμοι νά ταξιδέψουν κι' έκατοντάδες χιλιόμετρα άκόμη από τούς κυνηγετικούς τους καταυλισμούς στην τούντρα, άρκει νά γίνει ό τοκετός εκ του άσφαλούς μέσα σε νοσοκομείο, στην περίπτωση εκείνη στο νοσοκομείο Μπάροου.

Είναι βέβαια, αλήθεια πώς ο τοκετός είναι ούσιαστικά μία φυσιολογική διαδικασία και ότι η τεράστια πλειοψηφία των γεννήσεων είναι δυνατό να έλκελκλώνεται μέ τή βοήθεια μιās καταρτισμένης μαμής, ή ακόμη και από πεπειραμένες γιαγιάδες ή άπειρους οδηγούς ταξί. Τό πρόβλημα ώστόσο παραμένει πώς ένα ποσοστό γεννήσεων είναι περίπλοκο, κι' αν δέν αντιμετωπισθεί κατάλληλα μπορεί νά οδηγήσει σέ βλάβη του έμβρύου ή και τόν θάνατό του ακόμη. Οι ταφόπετρες στά παλιά νεκροταφεία τής Νέας Άγγλίας όρθώνονται βουβοί μάρτυρες τέτοιων τραγωδιών.

Σήμερα στίς Ήνωμένες Πολιτείες δέν δεχόμαστε αδιάφοροι τήν άποβολή, τόν καθυστερημένο τοκετό ή και τά θνησιγενή βρέφη, πού άποτελούσαν ένα τόσο συνηθισμένο φαινόμενο στίς παλιότερες γενιές. Κι' αν ένα μόνο βρέφος στά έκατό πεθάνει κατά τόν τοκετό, τότε πιά αντιμετωπίζουμε τό γεγονός σάν τραγωδία.

Χ Ω Ρ Ι Σ Κ Α Τ Α Χ Ρ Η Σ Ε Ι Σ

Μιά πλευρά τής τεχνολογίας, πού έχει έπικριθεί σάν άκριθή και παρεμβατική είναι ή χρησιμοποίηση τής παρακολούθησεως του έμβρυου για τή διαπίστωση ένδεχομένων δυσκολιών κατά τόν τοκετό. Βασικά μέ τήν παρακολούθηση αυτή μπορεί νά άνιχνεύσει κανείς μίαν επιβράδυνση τής λειτουργίας τής καρδιάς του βρέφους μέσα στή μήτρα τής μητέρας του —ένδειξη ότι κάτι δέν πάει καλά και πώς θά πρέπει νά έπιστευσθεϊ ό τοκετός.

“Αν και όρισμένες έρευνες έχουν καταλήξει στό συμπέρασμα πώς ή παρακολούθηση του έμβρύου δέν είναι χρήσιμη. Πρόσφατη έκθεση των γιατρών Δρ Φράνκ Τζόνστοουν,

Ντόρις Κάμπελλ και Γκέμ Χιούζ, από τό πανεπιστήμιο του Άμπερντίν στή Σκωτία, τονίζει πώς όλα αυτά δέν άληθεύουν. Ή έρευνα τους παρουσιάζει τό πλεονέκτημα ότι έγινε σ' ένα νοσοκομείο, όπου γίνονται όλοι οί τοκετοί του Άμπερντίν, και γι' αυτό ήταν σέ θέση νά συγκρίνουν τά έμβρυακά προβλήματα πριν και μετά τήν καθιέρωση τής παρακολούθησεως του έμβρύου.

Τά συμπεράσματά τους, πού δημοσιεύονται στό ιατρικό περιοδικό «Δή Λάνσετ», άνέφεραν ότι «παρατηρήθηκε μείωση των θανάτων κατά τόν τοκετό, πού συνέπεσε άκριβώς μέ τήν καθιέρωση τής παρακολούθησεως και ή μείωση αυτή όφειλόταν κυρίως στον περιορισμό του ποσοστού των θανάτων από άσφυξία. Κατά τή γνώμη μας καμμιά άλλη μεταβολή δέν είναι σέ θέση νά εξηγήσει αυτό τό φαινόμενο».

“Όπως μέ κάθε τεχνολογία, τό ίδιο και μέ τήν παρακολούθηση του έμβρύου μέσα στή μήτρα μπορούν νά γίνουν καταχρήσεις. “Όταν πρωτοκαθιρώνεται ή παρακολούθηση παρατηρείται μιά τάση άνάμεσα στους γιατρούς και τίς νοσοκόμες νά άντιδρουν περισσότερο άπ' όσο χρειάζεται σέ ένδεχόμενες ένδείξεις κάποιας άνωμαλίας μέ άποτέλεσμα νά χρησιμοποιούν περισσότερα φάρμακα ή νά καταφεύγουν στή χειρουργική επέμβαση κι' όταν ακόμη αυτό δέν είναι άναγκαίο. Κι' όμως τά στοιχεία πού παρέχει ή παρακολούθηση μπορούν νά προλάβουν άνεπανόρθωτες ζημιές σέ βρέφη, μειώνοντας έτσι και τό ποσοστό των θνησιγενών βρεφών, ή των μωρών μέ έγκεφαλικές βλάβες σέ ποσοστά πολύ κάτω από τά τωρινά.

MICHAEL J. HALBERSTAM
(The New Work Times)

